

Miercuri, 12 martie 2014

P7_TA(2014)0234

Parchetul European**Rezoluția Parlamentului European din 12 martie 2014 referitoare la propunerea de Regulament al Consiliului de instituire a Parchetului European (COM(2013)0534 – 2013/0255(APP))**

(2017/C 378/18)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea de regulament al Consiliului (COM(2013)0534),
  - având în vedere propunerea de regulament de creare a Agenției Uniunii Europene pentru cooperarea judiciară în materie penală (Eurojust) (COM(2013)0535),
  - având în vedere proiectul de Directivă privind combaterea fraudelor îndreptate împotriva intereselor financiare ale Uniunii prin intermediul dreptului penal (COM(2012)0363),
  - având în vedere Rezoluția Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind o foaie de parcurs pentru consolidarea drepturilor procedurale ale persoanelor suspectate sau acuzate în cadrul procedurilor penale,
  - având în vedere Rezoluția sa din 23 octombrie 2013 referitoare la crima organizată, corupție și spălarea de bani: recomandări cu privire la acțiunile și inițiativele care se impun ⁽¹⁾,
  - având în vedere alte instrumente din domeniul justiției penale adoptate conform procedurii de codecizie de Parlamentul European și de Consiliu, cum este Directiva 2013/48/UE privind dreptul de a avea acces la un avocat în cadrul procedurilor penale și dreptul de a comunica în timpul privării de libertate, Directiva privind ordinul european de anchetă în materie penală etc.,
  - având în vedere Convenția europeană a drepturilor omului,
  - având în vedere articolele 2, 6 și 7 din Tratatul privind Uniunea Europeană și Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene,
  - având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolele 86, 218, 263, 265, 267, 268 și 340,
  - având în vedere avizul Agenției pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene,
  - având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 11 decembrie 2013,
  - având în vedere avizul Comitetului Regiunilor din 30 ianuarie 2014,
  - având în vedere articolul 81 alineatul (3) din Regulamentul său de procedură,
  - având în vedere raportul intermediar al Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne și avizele Comisiei pentru control bugetar, Comisiei pentru bugete și Comisiei pentru afaceri constituționale (A7-0141/2014),
- A. întrucât principalele obiective ale instituirii Parchetului European sunt contribuția la consolidarea protecției intereselor financiare ale Uniunii Europene, sporirea încrederii întreprinderilor și cetățenilor din UE în instituțiile Uniunii și asigurarea cercetării și urmăririi penale mai eficiente și mai eficace a infracțiunilor care afectează interesul financiar al UE, respectând totodată pe deplin drepturile fundamentale consacrate în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene;

⁽¹⁾ Texte adoptate, P7_TA(2013)0444.

Miercuri, 12 martie 2014

- B. întrucât UE și-a asumat sarcina de a dezvolta un spațiu de libertate, securitate și justiție și, în conformitate cu articolul 6 din Tratatul privind Uniunea Europeană, aceasta respectă drepturile omului și libertățile fundamentale; întrucât criminalitatea dobândește din ce în ce mai mult o dimensiune transfrontalieră, iar în cazul infracțiunilor săvârșite împotriva intereselor financiare ale Uniunii, care provoacă în fiecare an daune financiare semnificative, UE trebuie să ofere un răspuns eficace, conferind valoare adăugată eforturilor comune ale tuturor statelor membre, deoarece protejarea bugetului UE împotriva fraudelor se poate realiza mai bine la nivelul UE;
- C. întrucât abordarea coerentă și eficientă a fraudelor împotriva intereselor financiare ale Uniunii Europene ar presupune aplicarea principiului toleranței zero;
- D. întrucât statele membre au responsabilitatea principală de a executa aproximativ 80 % din bugetul Uniunii, precum și de a colecta resurse proprii, conform prevederilor Deciziei 2007/436/CE, Euratom a Consiliului ⁽¹⁾, care va fi înlocuită în curând cu o decizie a Consiliului având ca obiect o propunere modificată a Comisiei referitoare la o decizie a Consiliului privind sistemul de resurse proprii al Uniunii Europene (COM(2011)0739);
- E. întrucât este în egală măsură important să se asigure protejarea intereselor financiare ale Uniunii, atât la nivelul colectării resurselor UE, cât și la nivelul cheltuielilor;
- F. întrucât 10 % din anchetele OLAF vizează cazuri de criminalitate organizată transfrontalieră, însă aceste cazuri reprezintă 40 % din impactul financiar global asupra intereselor financiare ale Uniunii Europene;
- G. întrucât crearea unui Parchet European este singurul act în domeniul justiției penale pentru care nu este aplicabilă procedura legislativă ordinară;
- H. întrucât propunerea de Regulament de instituire a unui Parchet European este intrinsec legată de propunerea de Directivă privind combaterea fraudelor îndreptate împotriva intereselor financiare ale Uniunii prin intermediul dreptului penal și de propunerea de Regulament privind Agenția Uniunii Europene pentru cooperare judiciară în materie penală (Eurojust), care fac obiectul procedurii legislative ordinare;
- I. întrucât respectarea normelor inerente statului de drept trebuie să fie principiul conducător al întregii legislații europene, în special în materie de justiție și de protecție a drepturilor fundamentale ale omului;
- J. întrucât 14 camere parlamentare din 11 state membre au declanșat procedura „cartonașului galben” în legătură cu propunerea Comisiei, iar la 27 noiembrie 2013 Comisia a decis să-și mențină propunerea, afirmând însă că va ține seama în mod corespunzător de avizele motivate ale camerelor parlamentare naționale în cursul procesului legislativ;
- K. întrucât, pentru înființarea unui Parchet European, articolul 86 alineatul (1) din TFUE reclamă unanimitatea în cadrul Consiliului; întrucât întrunirea acestei unanimități pare foarte improbabilă și, în consecință, este mai curând de anticipat că unele state membre vor înființa un Parchet European prin cooperare consolidată, ceea ce ar necesita o nouă propunere din partea Comisiei;
1. consideră că obiectivul propunerii Comisiei constituie un pas înainte către instituirea unui spațiu european de justiție penală și consolidarea instrumentelor de combatere a fraudelor împotriva intereselor financiare ale Uniunii, sporind astfel încrederea contribuabililor în UE;
  2. consideră, pornind de la prezumția participării tuturor statelor membre, că înființarea unui parchet european ar putea conferi spațiului de libertate, securitate și justiție o valoare adăugată deosebită, deoarece interesele financiare ale Uniunii și, pe cale de consecință, interesele contribuabililor europeni trebuie protejate în toate statele membre;
  3. invită Consiliul să implice extensiv Parlamentul în activitatea sa legislativă, printr-un flux constant de informații și o consultare continuă, care să permită obținerea unui rezultat care să fie în concordanță cu modificările aduse Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene în urma procesului de la Lisabona și să fie, în esență, salutat de ambele părți;

⁽¹⁾ JO L 163, 23.6.2007, p. 17.

Miercuri, 12 martie 2014

4. invită legislatorul european să se ocupe de această propunere avându-le în vedere și pe celelalte de care este strâns legată, cum ar fi propunerea de Directivă privind combaterea fraudelor împotriva intereselor financiare ale Uniunii prin intermediul dreptului penal, propunerea de Regulament privind Agenția Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Justiție Penală (Eurojust) și alte instrumente pertinente din domeniul justiției penale și al drepturilor procedurale, pentru a putea asigura deplina ei compatibilitate cu cele de mai sus și implementare ei consecventă, având în vedere că eficacitatea acțiunii globale a UE în domeniul justiției este condiționată de consecvența sa;

5. subliniază că atribuțiile și practicile Parchetului European trebuie să respecte corpusul de drepturi fundamentale consacrate în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, Convenția europeană a drepturilor omului și tradițiile constituționale ale statelor membre; în solicită, solicită Consiliului să țină seama în mod corespunzător de următoarele recomandări:

(i) Parchetul European ar trebui să funcționeze cu respectarea strictă a dreptului la un proces echitabil, conformându-se astfel principiului instanței naturale, care reclamă stabilirea clară ex ante a criteriilor care determină instanța competentă să exercite jurisdicția; dat fiind că actuala formulare a articolului 27 alineatul (4) îi acordă Parchetului European o libertate excesivă în ceea ce privește aplicarea diferitelor criterii privind jurisdicția, respectivele criterii ar trebui investite cu efecte obligatorii și ierarhizate astfel încât să se asigure previzibilitatea; în această privință, ar trebui luate în considerare drepturile suspectilor; mai mult, stabilirea competenței conform criteriilor în cauză ar trebui să facă obiectul unui control jurisdicțional;

(ii) Parchetul European ar trebui să beneficieze de independență deplină, atât față de guvernele naționale, cât și față de instituțiile UE, și ar trebui să fie protejat de orice presiune politică;

(iii) sfera de competență a Parchetului European ar trebui definită exact, permițând identificarea ex ante a faptelor penale ce îi incumbă; Parlamentul solicită o revizuire atentă a definițiilor de la articolul 13 din propunerea Comisiei, referitor la competența accesorie deoarece, în forma actuală a propunerii, acestea depășesc limitele sferei de aplicare a articolului 86 alineatele (1)-(3) din TFUE; acest lucru ar trebui realizat astfel încât să se asigure că competențele Parchetului European se extind și asupra altor infracțiuni decât cele care afectează interesele financiare ale Uniunii doar în cazul în care, cumulativ:

(a) comportamentul respectiv constituie concomitent o infracțiune care afectează interesele financiare ale Uniunii și alte infracțiuni și

(b) infracțiunile care afectează interesele financiare ale Uniunii predomină, celelalte fiind doar accesorii; precum și

(c) celelalte infracțiuni nu ar fi exceptate de la urmărire și pedepsire ulterioară dacă nu au fost urmărite și judecate împreună cu infracțiunile care afectează interesele financiare ale Uniunii;

mai mult, stabilirea competenței conform criteriilor în cauză ar trebui să facă obiectul unui control jurisdicțional;

(iv) având în vedere că directiva menționată la articolul 12 din propunere de stabilire a infracțiunilor care intră în competența Parchetului European nu a fost încă adoptată, textul propunerii ar trebui să specifice că Parchetul European nu poate urmări infracțiuni care nu figurează încă în legislația pertinentă a statelor membre la data săvârșirii lor; de asemenea, Parchetul European nu ar trebui să-și exercite competența cu privire la infracțiunile comise înainte ca acesta să devină pe deplin operațional; Articolul 71 din propunere ar trebui modificat în consecință;

(v) instrumentele și măsurile de cercetare aflate la dispoziția Parchetului European ar trebui să fie uniforme, identificate cu precizie și compatibile cu sistemele de drept ale statelor membre în care sunt implementate; de asemenea, criteriile de utilizare a măsurilor de cercetare ar trebui formulate mai detaliat, pentru a se asigura excluderea practicilor de căutare a instanței celei mai favorabile;

Miercuri, 12 martie 2014

- (vi) admisibilitatea probelor și evaluarea acestora conform articolului 30 sunt elemente esențiale în cadrul cercetării penale; în consecință, normele pertinente trebuie să fie clare și uniforme în întreaga zonă de competență a Parchetului European și să respecte întru totul garanțiile procedurale; pentru a se asigura această conformitate, condițiile de admisibilitate a probelor ar trebui să fie astfel stabilite, încât să respecte toate drepturile garantate de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului;
- (vii) dreptul la o cale de atac eficace ar trebui sprijinit permanent în raport cu activitatea Parchetului European pe întreg teritoriul Uniunii; în consecință, deciziile luate de Procurorul European ar trebui să facă obiectul unui control jurisdicțional în fața instanței competente; în această privință, deciziile adoptate de Parchetul European înainte de proces sau independent de acesta, cum ar fi cele descrise la articolele 27, 28 și 29 referitoare la competență, închiderea cazurilor sau tranzacțiile, ar trebui să facă obiectul căilor de atac disponibile la instanțele Uniunii.

Articolul 36 din propunere ar trebui reformulat, pentru a se evita eludarea dispozițiilor din tratat privind jurisdicția instanțelor Uniunii și o limitare disproporționată a dreptului la o cale judiciară de atac eficace în temeiul articolului 47 alineatul (1) din cartea drepturilor fundamentale.

- (viii) prevederile articolului 28 din propunere ar trebui să specifice clar faptul că, după închiderea de către Parchetul European a unui dosar privind delikte minore, parchetele naționale nu vor fi împiedicate să-și continue cercetările în cauză și să trimită dosarul în instanță, în cazul în care legislația lor națională o permite și că, atunci când lipsa unor probe pertinente nu poate fi remediată în mod previzibil printr-o cercetare suplimentară de amploare adecvată, se impune clasarea dosarului; de asemenea, existența unor motive obligatorii de clasare ar trebui verificată cât mai curând posibil în cursul cercetării, iar clasarea ar trebui să se facă în cel mai scurt timp, fără întârzieri nejustificate, după ce se constată că se aplică unul dintre motivele obligatorii respective;
- (ix) administrarea arbitrară a justiției trebuie evitată în orice situație; astfel, condiția „bunei administrări a justiției” ca motiv de tranzație, conform dispozițiilor de la articolul 29 alineatul (1) din propunere, ar trebui înlocuită prin criterii mai specifice; în special, tranzația ar trebui exclusă la momentul inițierii acțiunii penale și, în orice situație, în cazurile care pot fi închise conform articolului 28 din propunere, precum și în cazurile grave;
- (x) deoarece atribuțiile Procurorului European necesită nu doar control jurisdicțional din partea Curții de Justiție, ci și supraveghere din partea Parlamentului European și a parlamentelor naționale, trebuie incluse dispoziții în acest sens, în special pentru a se asigura practici eficace și coerente între statele membre și compatibilitatea cu statul de drept;

6. solicită, de asemenea, Consiliului, subliniind necesitatea respectării în cel mai înalt grad a principiilor fundamentale, din care decurg în mod direct dreptul la un proces echitabil și garanțiile apărării în procesul penal, să țină seama de următoarele recomandări și să prevadă, în consecință, ca:

- (i) toate activitățile Parchetului European ar trebui să asigure un grad ridicat de protecție a drepturilor la apărare, în special ținând seama că Uniunea ar putea deveni un spațiu în care Parchetul European ar putea acționa, la viteza operațională, fără a trebui să recurgă la instrumente de asistență judiciară reciprocă; în această privință, respectarea a standardelor minimale ale UE din domeniul drepturilor individuale în procedura penală în toate statele membre constituie un element-cheie pentru funcționarea corespunzătoare a Parchetului European.

În acest sens, ar trebui remarcat că foaia de parcurs pentru consolidarea drepturilor procedurale ale persoanelor suspectate sau puse sub acuzare în cadrul procedurilor penale, adoptată de Consiliu la 30 noiembrie 2009, nu este încă completă și că propunerea se limitează la trimiterea la legislația națională în privința dreptului de a păstra tăcerea, prezumției de nevinovăție, dreptului la asistență juridică și la anchete în apărare; în consecință, pentru a respecta principiul egalității armelor, legea aplicabilă persoanelor suspectate sau puse sub acuzare în cadrul procedurilor Parchetului European ar trebui să se aplice și garanțiilor procedurale în contextul cercetării sau urmăririi dispuse de acesta, fără a aduce atingere vreunor standarde suplimentare mai ridicate în materie de garanții procedurale acordate de legislația Uniunii;

- (ii) după expirarea perioadei de transpunere pertinente, netranspunerea sau transpunerea incorectă în legislația națională a actelor legislative ale Uniunii privind drepturile procedurale nu ar trebui interpretată în sens nefavorabil persoanelor cercetate sau urmărite penal, iar aplicarea acestora se face de fiecare dată în conformitate cu jurisprudența Curții de Justiție și a Curții Europene a Drepturilor Omului;

Miercuri, 12 martie 2014

(iii) să fie asigurată respectarea principiului *ne bis in idem*;

(iv) urmărirea penală ar trebui să respecte articolul 6 din Tratatul privind Uniunea Europeană, articolul 16 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și legislația UE aplicabilă privind protecția datelor cu caracter personal; o atenție deosebită ar trebui acordată drepturilor persoanelor vizate atunci când se transmit date cu caracter personal către țări terțe sau organizații internaționale;

7. solicită Consiliului să țină cont de următoarele recomandări, reamintind necesitatea ca Parchetul European să fie o structură versatilă, reactivă, eficientă și capabilă să obțină rezultate maxime:

(i) pentru a asigura finalizarea cu succes și echitabilă a anchetelor și coordonarea acestora, este necesar ca cei care le conduc să aibă o cunoaștere aprofundată a sistemelor juridice ale țărilor implicate; în acest scop, modelul organizatoric al Parchetului European ar trebui să asigure, la nivel central, abilitățile, experiența și cunoașterea adecvată a sistemelor juridice ale statelor membre;

(ii) pentru ca deciziile să fie luate rapid și eficiente, ar trebui ca procesul decizional să se desfășoare în cadrul Biroului Procurorului european, cu asistența procurorilor naționali delegați, competenți pentru cazuri specifice;

(iii) pentru ca Parchetul European să poată garanta standarde ridicate de independență, eficiență, experiență și profesionalism, trebuie ca personalul său să fie cât mai înalt calificat și să asigure atingerea obiectivelor fixate în prezenta rezoluție; în particular, personalul în cauză ar putea proveni din magistratură, din rândul celor care practică dreptul sau din alte sectoare în care au dobândit experiența și profesionalismul menționate anterior, precum și cunoștințele adecvate despre sistemele juridice ale statelor membre; în acest sens, conform precizărilor Comisiei de la punctul 4 din expunerea de motive a propunerii, în ceea ce privește costurile totale, ar trebui respectate exigențele reale de eficiență și funcționalitate ale Parchetului European;

(iv) ar trebui instituit un mecanism de control, care să prezinte anual un raport privind activitățile Parchetului European;

8. ia act de ideea de pune la baza Parchetului European structurile existente, o soluție despre care Comisia consideră că nu va presupune costuri noi substanțiale pentru Uniune sau pentru statele sale membre, deoarece serviciile administrative ale Parchetului European trebuie gestionate de Eurojust, iar resursele umane vor proveni de la entități existente, cum este OLAF;

9. își exprimă dubiile cu privire la validitatea argumentului eficienței costurilor invocat în propunere, întrucât Parchetul European trebuie să creeze departamente specializate, câte unul pentru fiecare stat membru, care vor trebui să aibă cunoștințe aprofundate a cadrelor juridice naționale pentru a desfășura anchete și urmăriri eficiente; solicită efectuarea unei analize pentru a se evalua costurile aferente înființării Parchetului European de suportat de la bugetul UE și orice eventuale repercusiuni asupra bugetelor naționale; solicită ca o astfel de analiză să fie efectuată și pentru evaluarea beneficiilor;

10. își exprimă îngrijorarea privind faptul că propunerea se bazează pe asumția că serviciile administrative oferite de Eurojust nu vor avea niciun impact în materie de finanțe și de resurse umane asupra acestei agenții descentralizate; consideră, prin urmare, că fișa financiară induce în eroare; atrage atenția, în acest sens, asupra cererii sale ca Comisia să prezinte o fișă financiară actualizată, care să ia în considerare posibilele amendamente ale legislatorului înaintea încheierii procesului legislativ;

11. recomandă ca, în acord cu prevederile articolului 86 alineatul (1) din TFUE, în baza căruia că Consiliul poate înființa un Parchet European pornind de la Eurojust, Comisia să prevadă un simplu transfer de resurse financiare de la OLAF la Parchetul European, și ca Parchetul European să beneficieze de cunoștințele specializate și de valoarea adăugată conferită de personalul Eurojust;

12. subliniază că nu a fost oferit niciun indiciu clar cu privire la faptul dacă Parchetul European, ca organism nou instituit, face obiectul reducerilor de personal planificate pentru toate instituțiile și organismele Uniunii; clarifică faptul că nu ar sprijini o astfel de abordare;

Miercuri, 12 martie 2014

13. invită Consiliul să clarifice competențele fiecăruia dintre organele existente însărcinate să asigure protecția intereselor financiare ale Uniunii; atrage atenția asupra importanței maxime care trebuie acordată definirii mai precise și demarcării clare a relației dintre Parchetul European și alte organe, deja existente, precum Eurojust și OLAF; subliniază că Parchetul European ar trebui să beneficieze de pe urma experienței îndelungate acumulate de OLAF în ceea ce privește desfășurarea anchetelor, atât la nivel național, cât și la nivelul Uniunii, în domenii care țin de protejarea intereselor financiare ale Uniunii, inclusiv corupția; subliniază, mai ales, că ar fi necesare clarificări din partea Consiliului cu privire la complementaritatea acțiunilor întreprinse de OLAF și, respectiv, Parchetul European în ceea ce privește investigațiile „interne” și „externe”; accentuează faptul că actuala propunere a Comisiei nu precizează nici relația sa cu Parchetul European, nici modul în care trebuie efectuate investigații interne în cadrul instituțiilor Uniunii Europene;

14. consideră că ar trebui să se realizeze o analiză mai aprofundată a funcționării concomitente a OLAF, Eurojust și a Parchetului European, în scopul de a se limita riscul de conflicte de competențe; invită Consiliul să clarifice competențele fiecăruia dintre aceste organisme, să identifice competențele potențial împărțite și ineficiențele și să sugereze soluții acolo unde este cazul;

15. solicită, având în vedere probabilitatea ca mai multe state membre să opteze pentru excluderea voluntară de la propunerea referitoare la instituirea Parchetului European, să se realizeze o analiză pentru a se stabili în mod clar care dintre unitățile din cadrul OLAF și dintre membrii personalului său urmează să fie transferați la Parchetul European și, respectiv, care urmează să rămână în cadrul OLAF; solicită ca OLAF să păstreze resursele necesare pentru a întreprinde toate activitățile antifraudă care nu se încadrează în mandatul Parchetului European;

16. relevă faptul că OLAF rămâne competent pentru acele state membre care nu participă la Parchetul European și că acestora ar trebui să li se acorde garanții procedurale de nivel echivalent;

17. solicită, în consecință, Comisiei să includă, printre modificările aduse Regulamentului OLAF ca urmare a înființării Parchetului European, garanții procedurale suficiente, inclusiv posibilitatea unui control jurisdicțional al măsurilor investigative luate de OLAF;

18. consideră că obligațiile impuse în sarcina autorităților naționale de a informa Parchetul European în legătură cu orice comportament care ar putea constitui o infracțiune de competența sa ar trebui să fie aliniate la cele în vigoare la nivelul statelor membre, fără a le depăși, și ar trebui să respecte independența respectivelor autorități;

19. solicită elaborarea unui set special de norme la nivelul Uniunii, pentru a asigura o protecție armonizată a demascatorilor;

20. solicită Consiliului să îmbunătățească în continuare eficiența și eficacitatea instanțelor din statele membre care sunt indispensabile pentru reușita proiectului de parchet european.

21. salută ideea integrării Parchetului European în structuri descentralizate existente, prin participarea, în calitate de „consultanți speciali”, a unor procurori naționali delegați; este conștient de necesitatea ca independența procurorilor delegați în raport cu magistrații naționali și procedurile transparente de selecție a acestora să fie studiate în continuare, pentru a se evita orice indiciu de favoritism din partea Parchetului European;

22. consideră că procurorii europeni delegați și personalul aferent acestora ar trebui să fie formați în drept penal al UE într-un mod uniform și eficace.

23. reamintește Consiliului și Comisiei că este extrem de important ca Parlamentul European, colegislator în domeniul penal material și procedural, să rămână implicat îndeaproape în procesul de creare a Parchetului European și ca poziția sa să fie luată în considerare în mod corespunzător în toate etapele procedurii; în acest scop, intenționează să mențină contacte frecvente cu Comisia și Consiliul, în vederea unei cooperări fructuoasă în această privință; este pe deplin conștient de complexitatea sarcinii și de necesitatea unui termen rezonabil pentru a o duce la bun sfârșit și se angajează să-și exprime poziția, dacă este necesar, în alte rapoarte intermediare cu privire la evoluțiile viitoare privind Parchetul European;

24. solicită Consiliului să-și rezerve timpul necesar unei evaluări exhaustive a propunerii Comisiei și să nu finalizeze negocierile în grabă; subliniază că ar trebui evitată o trecere prematură la procedura de cooperare consolidată;

Miercuri, 12 martie 2014

25. încredințează Președintelui sarcina de a continua analiza împreună cu Consiliul;
  26. atenționează Consiliul asupra faptului că orientările politice menționate mai sus sunt completate de anexa tehnică la prezenta rezoluție;
  27. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.
-

Miercuri, 12 martie 2014

ANEXĂ LA REZOLUȚIE:

Considerentul 22

Modificarea 1

Propunerea de regulament

- (22) Infrațiunile împotriva intereselor financiare ale Uniunii sunt adesea strâns legate de alte infracțiuni. **În interesul eficienței procedurale și** pentru a evita o posibilă încălcare a principiului *ne bis in idem*, competența Parchetului European ar trebui să includă și infracțiunile care nu sunt practic definite în dreptul național ca infracțiuni care aduc atingere intereselor financiare ale Uniunii, atunci când faptele constitutive sunt identice și **indisolubil** legate de cele ale infracțiunilor care aduc atingere intereselor financiare ale Uniunii. În astfel de cazuri mixte, în care infracțiunea care aduce atingere intereselor financiare ale Uniunii este **preponderentă**, competența Parchetului European ar trebui exercitată în urma consultării cu autoritățile competente ale statului membru în cauză. **Preponderența** ar trebui stabilită pe baza unor criterii cum ar fi impactul financiar al infracțiunilor pentru Uniune, pentru bugetele naționale, numărul de victime sau alte circumstanțe legate de gravitatea infracțiunii sau sancțiunile aplicabile.

Amendamentul

- (22) Infrațiunile împotriva intereselor financiare ale Uniunii sunt adesea strâns legate de alte infracțiuni. Pentru a evita o posibilă încălcare a principiului *ne bis in idem*, competența Parchetului European ar trebui să includă și infracțiunile care nu sunt practic definite în dreptul național ca infracțiuni care aduc atingere intereselor financiare ale Uniunii, atunci când faptele constitutive sunt identice și legate de cele ale infracțiunilor care aduc atingere intereselor financiare ale Uniunii. În astfel de cazuri mixte, în care infracțiunea care aduce atingere intereselor financiare ale Uniunii este **predominantă**, competența Parchetului European ar trebui exercitată în urma consultării cu autoritățile competente ale statului membru în cauză. **Predominanța** ar trebui stabilită pe baza unor criterii cum ar fi impactul financiar al infracțiunilor pentru Uniune, pentru bugetele naționale, numărul de victime sau alte circumstanțe legate de gravitatea infracțiunii sau sancțiunile aplicabile.

Considerentul 46

Modificarea 3

Propunerea de regulament

- (46) Normele generale de transparență aplicabile agențiilor Uniunii ar trebui să se aplice și Parchetului European, **însă numai în ceea ce privește sarcinile sale administrative, pentru a nu pune în pericol în niciun fel cerința de confidențialitate în activitatea sa operațională. La fel,** anchetele administrative întreprinse de Ombudsmanul European ar trebui să respecte cerința de confidențialitate a Parchetului European.

Amendamentul

- (46) Normele generale de transparență aplicabile agențiilor Uniunii ar trebui să se aplice și Parchetului European; anchetele administrative întreprinse de Ombudsmanul European ar trebui să respecte cerința de confidențialitate a Parchetului European.

Miercuri, 12 martie 2014

Articolul 13

Modificarea 2

Propunerea de regulament

(1) Atunci când infracțiunile la care se face referire la articolul 12 sunt **indisolubil** asociate altor infracțiuni decât cele menționate la articolul 12, **iar cercetarea și urmărirea penală comună a acestora sunt în interesul bunei administrări a justiției**, Parchetul European este competent și pentru acele infracțiuni, **în condițiile în care infracțiunile la care se face referire la articolul 12 sunt preponderente**, iar celelalte infracțiuni **se bazează pe fapte identice**.

În cazul în care aceste condiții nu sunt îndeplinite, statul membru competent pentru celelalte infracțiuni deține competența și pentru infracțiunile la care se face referire la articolul 12.

(2) Parchetul European și autoritățile naționale de urmărire penală se consultă reciproc pentru a stabili autoritatea care deține competența, în conformitate cu alineatul (1). Atunci când acest lucru este oportun pentru facilitarea stabilirii acestei competențe, Eurojust poate fi asociat în conformitate cu articolul 57.

(3) În caz de dezacord între Parchetul European și autoritățile naționale de urmărire penală în ceea ce privește competența definită la alineatul (1), autoritatea judiciară națională competentă să decidă asupra atribuirii competențelor în ceea ce privește urmărirea penală la nivel național ia o decizie cu privire la competența accesorie.

(4) Stabilirea competenței conform prezentului articol **nu este** supusă **niciunei** căi de atac.

Amendamentul

(1) Atunci când infracțiunile la care se face referire la articolul 12 sunt asociate altor infracțiuni decât cele menționate la articolul 12, Parchetul European este competent și pentru acele infracțiuni, **cu condiția îndeplinirii următoarelor condiții cumulative:**

- **un set anume de fapte reprezintă simultan atât o infracțiune care afectează interesele financiare ale Uniunii, cât și altă infracțiune/alte infracțiuni; precum și**
- **infracțiunea/infracțiunile care afectează interesul financiar al Uniunii predomină, iar restul infracțiunilor sunt doar accesorii; precum și**
- **urmărirea și pedepsirea suplimentare ale celeilalte infracțiuni/celorlalte infracțiuni nu ar mai fi posibile dacă acestea nu ar fi urmărite și judecate împreună cu infracțiunea/infracțiunile care afectează interesele financiare ale Uniunii.**

În cazul în care aceste condiții nu sunt îndeplinite, statul membru competent pentru celelalte infracțiuni deține competența și pentru infracțiunile la care se face referire la articolul 12.

(2) Parchetul European și autoritățile naționale de urmărire penală se consultă reciproc pentru a stabili autoritatea care deține competența, în conformitate cu alineatul (1). Atunci când acest lucru este oportun pentru facilitarea stabilirii acestei competențe, Eurojust poate fi asociat în conformitate cu articolul 57.

(3) În caz de dezacord între Parchetul European și autoritățile naționale de urmărire penală în ceea ce privește competența definită la alineatul (1), autoritatea judiciară națională competentă să decidă asupra atribuirii competențelor în ceea ce privește urmărirea penală la nivel național ia o decizie cu privire la competența accesorie.

(4) Stabilirea competenței conform prezentului articol **poate fi** supusă **unei** căi de atac **în fața instanței de judecată stabilite în temeiul articolului 27 alineatul (4) din propunere, din oficiu.**

Miercuri, 12 martie 2014

Articolul 27

Modificarea 4

Propunerea de regulament

(1) Procurorul European și procurorii europeni delegați au aceleași competențe ca procurorii naționali în cadrul fazei de judecată, în special competența de a pleda, de a participa la obținerea de probe și de a exercita căile de atac disponibile.

(2) Atunci când procurorul european delegat competent consideră cercetarea ca fiind încheiată, acesta prezintă spre examinare Procurorului European un rezumat al cazului, însoțit de un proiect de act de inițiere a acțiunii penale și de lista de probe. În cazul în care Procurorul European nu dispune închiderea cazului în conformitate cu articolul 28, acesta ordonă procurorului european delegat trimiterea cazului în fața instanței naționale competente printr-un act de inițiere a acțiunii penale sau retrimiteră pentru cercetări suplimentare. Procurorul European poate aduce personal cazul în fața instanței naționale competente.

(3) Actul de inițiere a acțiunii penale prezentat instanței naționale competente enumeră probele ce vor fi prezentate în proces.

(4) **În strânsă consultare cu procurorul european delegat care trimite cazul și având în vedere buna administrare a justiției, Procurorul European alege jurisdicția și stabilește instanța națională competentă, ținând seama de următoarele criterii:**

(a) locul săvârșirii infracțiunii sau, în cazul mai multor infracțiuni, locul săvârșirii majorității infracțiunilor;

(b) locul unde persoana acuzată își are reședința obișnuită;

(c) locul unde sunt situate probele;

(d) locul unde victimele directe își au reședința obișnuită.

(5) Atunci când acest lucru este necesar în scopul recuperării, urmăririi sau monitorizării administrative, Procurorul European notifică autoritățile naționale competente, persoanele interesate și instituțiile, organismele, agențiile relevante ale Uniunii cu privire la inițierea acțiunii penale.

Amendamentul

(1) Procurorul European și procurorii europeni delegați au aceleași competențe ca procurorii naționali în cadrul fazei de judecată, în special competența de a pleda, de a participa la obținerea de probe și de a exercita căile de atac disponibile.

(2) Atunci când procurorul european delegat competent consideră cercetarea ca fiind încheiată, acesta prezintă spre examinare Procurorului European un rezumat al cazului, însoțit de un proiect de act de inițiere a acțiunii penale și de lista de probe. În cazul în care Procurorul European nu dispune închiderea cazului în conformitate cu articolul 28 **sau atunci când dispune o ofertă de tranzacție în temeiul articolului 29 și această ofertă nu este acceptată**, acesta ordonă procurorului european delegat trimiterea cazului în fața instanței naționale competente printr-un act de inițiere a acțiunii penale sau retrimiteră pentru cercetări suplimentare. Procurorul European poate aduce personal cazul în fața instanței naționale competente.

(3) Actul de inițiere a acțiunii penale prezentat instanței naționale competente enumeră probele ce vor fi prezentate în proces.

(4) Instanța națională competentă **se stabilește pe baza următoarelor criterii, în ordinea priorității:**

(a) locul săvârșirii infracțiunii sau, în cazul mai multor infracțiuni, locul săvârșirii majorității infracțiunilor;

(b) locul unde persoana acuzată își are reședința obișnuită;

(c) locul unde sunt situate probele;

(d) locul unde victimele directe își au reședința obișnuită.

(5) Atunci când acest lucru este necesar în scopul recuperării, urmăririi sau monitorizării administrative, Procurorul European notifică autoritățile naționale competente, persoanele interesate și instituțiile, organismele, agențiile relevante ale Uniunii cu privire la inițierea acțiunii penale.

Miercuri, 12 martie 2014

Articolul 28

Modificarea 5

Propunerea de regulament

(1) Procurorul European închide cazul atunci când urmărirea penală devine imposibilă din oricare dintre următoarele motive:

- (a) decesul persoanei suspectate;
- (b) comportamentul supus cercetării nu întrunește elementele constitutive ale unei infracțiuni;
- (c) amnistia sau imunitatea acordată suspectului;
- (d) expirarea termenului național de prescripție a urmăririi penale;
- (e) persoana suspectată a fost deja achitată sau condamnată definitiv pentru aceleași fapte pe teritoriul Uniunii sau cazul a fost tratat în conformitate cu articolul 29.

(2) Procurorul European poate închide cazul **din oricare dintre următoarele motive:**

- (a) infracțiunea este una minoră conform legislației naționale de transpunere a Directivei 2013/XX/UE privind combaterea fraudelor îndreptate împotriva intereselor financiare ale Uniunii prin intermediul dreptului penal;

(b) lipsa probelor relevante.

(3) Parchetul European poate trimite cazuri respinse către OLAF sau autoritățile naționale administrative sau judiciare competente pentru recuperare, alte urmăririi administrative sau monitorizare.

(4) În cazul în care cercetarea a fost inițiată pe baza informațiilor furnizate de partea vătămată, Parchetul European informează partea respectivă în acest sens.

Amendamentul

(1) Procurorul European închide cazul atunci când urmărirea penală devine imposibilă din oricare dintre următoarele motive:

- (a) decesul persoanei suspectate;
- (b) comportamentul supus cercetării nu întrunește elementele constitutive ale unei infracțiuni;
- (c) amnistia sau imunitatea acordată suspectului;
- (d) expirarea termenului național de prescripție a urmăririi penale;
- (e) persoana suspectată a fost deja achitată sau condamnată definitiv pentru aceleași fapte pe teritoriul Uniunii sau cazul a fost tratat în conformitate cu articolul 29;

(f) în urma unei cercetări complete, cuprinzătoare și proporționale întreprinse de Parchetul European se constată lipsa de probe pertinente.

(2) Procurorul European poate închide cazul **dacă** infracțiunea este una minoră conform legislației naționale de transpunere a Directivei 2013/XX/UE privind combaterea fraudelor îndreptate împotriva intereselor financiare ale Uniunii prin intermediul dreptului penal.

(3) Parchetul European poate trimite cazuri respinse către OLAF sau autoritățile naționale administrative sau judiciare competente pentru recuperare, alte urmăririi administrative sau monitorizare.

(4) În cazul în care cercetarea a fost inițiată pe baza informațiilor furnizate de partea vătămată, Parchetul European informează partea respectivă în acest sens.

Miercuri, 12 martie 2014

Articolul 29

Modificarea 6

Propunerea de regulament

(1) Atunci când cazul nu **este** închis și în **scopul unei bune administrări a justiției**, Parchetul European poate propune persoanei suspectate, după ce aceasta a reparat prejudiciul cauzat prin săvârșirea infracțiunii, să achite o amendă forfetară care, odată plătită, antrenează închiderea definitivă a cazului (tranzacție). Dacă persoana suspectată este de acord, aceasta plătește amenda forfetară Uniunii.

(2) Parchetul European supraveghează colectarea plăților implicate în tranzacție.

(3) În cazul în care tranzacția este acceptată și amenda plătită de către persoana suspectată, Procurorul European închide definitiv cazul, notifică oficial autoritățile naționale judiciare și de asigurare a respectării legii competente și informează în acest sens instituțiile, organismele și agențiile relevante ale Uniunii.

(4) **Inchiderea menționată la alineatul (3) nu este supusă controlului jurisdicțional.**

Amendamentul

(1) Atunci când cazul nu **poate fi** închis în **temeiul articolului 28 și atunci când o pedeapsă cu închisoarea ar fi disproporționată chiar dacă faptele ar fi pe deplin dovedite în cadrul procesului**, Parchetul European poate propune persoanei suspectate, după ce aceasta a reparat prejudiciul cauzat prin săvârșirea infracțiunii, să achite o amendă forfetară care, odată plătită, antrenează închiderea definitivă a cazului (tranzacție). Dacă persoana suspectată este de acord, aceasta plătește amenda forfetară Uniunii.

(2) Parchetul European supraveghează colectarea plăților implicate în tranzacție.

(3) În cazul în care tranzacția este acceptată și amenda plătită de către persoana suspectată, Procurorul European închide definitiv cazul, notifică oficial autoritățile naționale judiciare și de asigurare a respectării legii competente și informează în acest sens instituțiile, organismele și agențiile relevante ale Uniunii.

Articolul 30

Modificarea 7

Propunerea de regulament

(1) Probele prezentate de Parchetul European instanței de judecată, în cazul în care instanța consideră că admiterea lor nu ar afecta caracterul echitabil al procedurii sau dreptul la apărare, astfel cum sunt consacrate în **articolele 47 și 48 din** Carta drepturilor fundamentale ale Uniunii Europene, **sunt admise în proces fără a fi validate sau a face obiectul unui alt proces juridic similar, chiar dacă legislația națională a statului membru unde se află situată instanța prevede norme diferite privind colectarea sau prezentarea unor astfel de probe.**

(2) Odată ce probele sunt admise, nu se aduce atingere competenței instanțelor naționale de a evalua în mod liber probele prezentate în proces de Parchetul European.

Amendamentul

(1) Probele prezentate de Parchetul European instanței de judecată **sunt admise** în cazul în care instanța consideră că admiterea lor nu ar afecta caracterul echitabil al procedurii sau dreptul la apărare, astfel cum sunt consacrate în Carta drepturilor fundamentale ale Uniunii Europene **și de obligațiile ce le incumbă statelor membre în temeiul articolului 6 din TUE.**

(2) Odată ce probele sunt admise, nu se aduce atingere competenței instanțelor naționale de a evalua în mod liber probele prezentate în proces de Parchetul European.

Miercuri, 12 martie 2014

Articolul 33

Modificarea 8

Propunerea de regulament

(1) **În conformitate cu legislația națională**, persoanele suspectate și persoanele acuzate implicate în procedurile desfășurate de Parchetul European au dreptul la tăcere, atunci când sunt interogate în legătură cu infracțiunile de care sunt suspectate de a le fi comis, și sunt informate că nu sunt obligate să se autoincrimineze.

(2) Persoanele suspectate și persoanele acuzate sunt considerate nevinovate până la dovedirea vinovăției **în conformitate cu legislația națională**.

Amendamentul

(1) Persoanele suspectate și persoanele acuzate implicate în procedurile desfășurate de Parchetul European au dreptul la tăcere, atunci când sunt interogate în legătură cu infracțiunile de care sunt suspectate de a le fi comis, și sunt informate că nu sunt obligate să se autoincrimineze.

(2) Persoanele suspectate și persoanele acuzate sunt considerate nevinovate până la dovedirea vinovăției.

Articolul 34

Modificarea 9

Propunerea de regulament

Orice persoană suspectată sau acuzată de săvârșirea unei infracțiuni care intră în sfera de competență a Parchetului European are dreptul la asistență juridică gratuită sau parțial gratuită din partea autorităților naționale, în **conformitate cu legislația națională**, în cazul în care nu deține mijloace suficiente pentru a o **suporta**.

Amendamentul

Orice persoană suspectată sau acuzată de săvârșirea unei infracțiuni care intră în sfera de competență a Parchetului European are dreptul la asistență juridică gratuită sau parțial gratuită din partea autorităților naționale în cazul în care nu deține mijloace suficiente pentru a o **achita**.

Articolul 36

Modificarea 10

Propunerea de regulament

(1) **În momentul adoptării unor acte de procedură pentru îndeplinirea funcțiilor sale**, Parchetul European este considerat o autoritate națională în **sensul controlului jurisdicțional**.

(2) **Atunci când dispozițiile legislației naționale devin aplicabile în temeiul prezentului regulament, aceste dispoziții nu sunt considerate ca fiind dispoziții ale legislației Uniunii în scopul articolului 267 din tratat.**

Amendamentul

În sensul controlului jurisdicțional, Parchetul European este considerat o autoritate națională în **ceea ce privește toate măsurile procedurale pe care le adoptă în cursul exercitării funcției sale de urmărire penală în fața instanței de judecată competente. În ceea ce privește toate celelalte acte sau omisiuni ale Parchetului European, acesta va fi considerat un organism al Uniunii.**

Miercuri, 12 martie 2014

Articolul 68

Modificarea 11

Propunerea de regulament

Activitățile administrative ale Parchetului European sunt supuse investigațiilor efectuate de către Ombudsmanul European în conformitate cu articolul 228 din tratat.

Amendamentul

Parchetul European este supus investigațiilor efectuate de către Ombudsmanul European, în **ceea ce privește cazurile de administrare defectuoasă, în** conformitate cu articolul 228 din tratat.
